

Jakubův příběh

Jakub byl vychován v rodině věrných členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Má milující rodiče a obzvláště blízký vztah ke své sestře Heleně.

Jakub miluje evangelium a má svědectví o Ježíši Kristu a o Znovuzřízení. Je známý svou veselou a kamarádkou povahou. Jeho veselost se ale nedávno proměnila ve smutek a on se začal čím dál více stranit druhých. Jakub má tajemství a neví, jak s ním naložit.

Jakuba tak dlouho, jak daleko jeho paměť sahá, více přitahovali muži než ženy. Mnoho let se tyto pocity snažil ignorovat nebo předstíral, že neexistují. Jelikož se o tomto tématu u nich doma nikdy nemluvalo, měl pocit, že je to tabu. Od jeho přátel občas na adresu gayů zaznívaly opovržlivé poznámky. Pamatuje si, že od učitelů a církevních vedoucích nikdy neslyšel nic než to, že homosexualita je vážný hřích.

Jakub před misí opakovaně prosil Boha, aby ho přitažlivosti k mužům zbavil. Byl si jist, že když bude sloužit na misii, jeho pocity se změní. Jakuba však i po službě na misii muži přitahují i nadále. Jakub si zoufale přeje o tom s někým promluvit, ale ze strachu nadále mlčí.

Helena si všimla jeho citové odtažitosti směrem k rodině. Vidí mu na očích, že ho něco trápí. Modlí se za Jakuba a za to, aby zjistila, jak mu pomoci.

Dnes ráno se Helena Jakuba zeptala, jestli by mohli jít společně na procházku. Zdráhavě souhlasil. Na procházce si povídali o každodenních záležitostech. Helena Jakuba dokonce rozesmála. Konečně mu řekla: „Jakube, vím, že se něco děje. Vidím ti to na očích. Prosím, řekni mi, o co se jedná. Mám o tebe velký strach.“

Jakub dlouho nehybně stál. Po tváři mu začaly stékat slzy. Nakonec se mu z nitra prodrala vlna emocí a on s roztřeseným hlasem řekl: „Heleno, jsem gay – tak dlouho, jak si jen pamatuji. Nevím, co mám dělat. Mám strach, co řeknou máma s tátou, když se to dozví. Bude se za mě zbytek rodiny stydět? Budou se mnou moji přátelé chtít dál trávit čas, když budou vědět, že jsem gay? Co se stane s mým členstvím v Církvi, když to řeknu biskupovi? Nedokážu si představit, že někdy budu moci být šťastný a mít rodinu. Mám pocit, že mě Bůh opustil.“

Jakub svěsil hlavu a díval se do země. Po dlouhé odmlce tiše řekl: „Heleno, pokud jsem tě zklamal, mrzí mě to. Prosím, nikomu o tom neříkej. Cítím se tak sám a zmatený.“

Otázky k diskusi

1. Co pociťujete, když přemýšlíte o Jakubově situaci? Proč je možná těžké mluvit o pocitech spojených s přitažlivostí k osobám stejného pohlaví se členem rodiny, blízkým přítelem nebo církevním vedoucím?
2. Jak byste se nejspíš cítili, kdybyste byli Helenou? Jak by mohla Helena reagovat s porozuměním a se soucitem?
3. Jak by Heleně i Jakubovi mohlo pomoci správné porozumění Pánovu učení o přitažlivosti k osobám stejného pohlaví? Proč by toto učení mohlo být těžké přijmout?
4. Jak by mohli Jakub a Helena pohlížet na přitažlivost k osobám stejného pohlaví z perspektivy věčnosti?
5. Kam by se Jakub mohl obrátit, aby získal další vedení, podporu a pomoc?